

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 7C/21/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7623201693
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Puklušová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2024:7623201693.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňa JUDr. Darina Puklušová, v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX D., právne zastúpená JUDr. Ladislavom Zátorským, IČO: 42320666, advokátom, Štefánikovo námestie 5, Spišská Nová Ves proti žalovanému: E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX/XX, XXX XX D. G. H., právne zastúpenému AK Berčo, s. r. o., IČO: 54329281, so sídlom J. Hanulu 19, 052 01 Spišská Nová ves, o zaplatenie 40.000,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku zaplatiť žalobkyni sumu 40 000,00 € s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 40 000,00 € od 13.06.2021 do zaplatenia.

II. Priznáva žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa podala na tunajší súd dňa 21. 3. 2023 žalobu, ktorou sa domáhala od žalovaného zaplatenia sumy 40.000,- eur s prísl. a náhrady trov konania titulom uznania dlhu.

2. V odôvodnení žaloby uviedla, že žalovaný dňa 23.04.2021 písomným uznaním dlhu s úradne osvedčeným podpisom uznal svoj dlh voči žalobkyni, čo do dôvodu a jeho výšky v celkovej hodnote 40 000 eur. Žalobkyňa, ako veriteľ, umožnila žalovanému uhrádzať uznaného dlhu v mesačných 300 eurových splátkach a to počnúc mesiacom apríl 2021, pričom dlh mal byť splatený najneskôr do 24.04.2032. V zmysle článku III. uznania dlhu sa strany sporu dohodli, že ak žalovaný (ako dlžník) bude v omeškaní s ktoroukoľvek zo splátok o viac ako 30 pracovných dní, výhoda splátok zaniká a celý dlh je splatný naraz. Žalovaný si riadne a včas neplnil svoj záväzok a teda neuhradil ani prvotnú splátku, ktorú mal uhradiť do 30. apríla 2021. K zaplateniu prvej splátky nedošlo ani v lehote 30-tich pracovných dní, čím nastali účinky straty výhody splátok.

3. Berúc do úvahy uvedené, splatnosť celého dlhu vo výške 40 000 eur nastala 12.06.2021, pričom ani v tento alebo iný deň nedošlo k úhrade splatného a uznaného dlhu, čím sa žalovaný dostal do omeškania. V tejto súvislosti, v zmysle zákona, ale aj článku IV. uznania dlhu, žalobkyni prislúchajú zákonné úroky z omeškania odo dňa 13.06.2021 až do úplného splatenia dlhu.

4. S poukazom na ustanovenie § 558 a § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č.87/1995 Z. z. sa žalobkyňa domáha zaplatenia sumy 40.000,- eur s prísl. a požaduje náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Spolu so žalobou predložila súdu dôkaznú listinu, a to uznanie dlhu (dohoda) zo dňa 23. 4. 2021.

5. Súd vydal dňa 22. 5. 2023 platobný rozkaz, proti ktorému žalovaný podal v zákonnej lehote odpor. V jeho odôvodnení uviedol, že žalobkyňa a žalovaný boli manželmi, následne po rozvode manželstva obnovili manželské spolužitie a v tomto období sa im dňa XX.X.XXXX narodila dcéra H. B.. V období rokov 2013 až 2020 žili ako druh a družka v spoločnej domácnosti, kedy podľa vyjadrenia žalobkyne mal vzniknúť údajný dlh. Žalovaný rozporuje, aby si mal v období rokov 2013 až 2020 od svojej vtedy už exmanželky požičať sumu 40 000,- €. Žalobkyňa ani nemala dostatok finančných prostriedkov na to, aby vôbec pôžičku v takej výške dokázala žalovanému poskytnúť.

6. V období rokov 2013 až 2020 bola žalobkyňa spoločníkom v dvoch obchodných spoločnostiach: Bývaj, s.r.o., IČO 45 730 385, dnes so sídlom Dubová 2021/3, Spišská Nová Ves a D. M. instalation s.r.o. (dnes obchodné meno: SL cars s. r. o.), IČO 47 526 467, dnes so sídlom Školská 437/16, Spišská Nová Ves. Spoločnosť Bývaj, s.r.o. viedla a riadila žalobkyňa, ktorá prostredníctvom nej vykonávala najmä realitnú činnosť. Do fungovania tejto spoločnosti žalovaný nijako nezasahoval.

Spoločnosť D. M. instalation s.r.o., kde žalovaný bol od 3.12.2015 do 17.6.2015 aj konateľom, mala zárobkovú činnosť výhradne prostredníctvom žalovaného. Žalobkyňa do tejto spoločnosti neprinášala žiadny zisk.

V období rokov 2013 až 2020 mali tieto spoločnosti nasledovné hospodárske výsledky

(podľa účtovných závierok verejne dostupných na stránke www.registeruz.sk):

Bývaj s.r.o. (IČO 45 730 385) D.M. Instalation s.r.o. (IČO 47 526 467)

2013 zisk 608,- € strata - 401,- €

2014 zisk 1 551,- € zisk 3 509,- €

2015 zisk 4 793,- € zisk 3 572,- €

2016 zisk 4 073,- € zisk 1 630,- €

2017 zisk 3 267,- € zisk 1 956,- €

2018 strata - 704,- € zisk 312,- €

2019 strata - 4 157,- € zisk 193,- €

2020 zisk 696,- € zisk 96,- €

Sumár za 2013 až 2020 zisk 10 127,- € zisk 10 867,- €

7. Ak by aj žalobkyňa použila celý zisk z oboch týchto spoločností na pôžičku žalovanému (čo by bol zjavný nezmysel), nemala by dostatok prostriedkov na poskytnutie pôžičky vo výške 40 000,- € svojmu bývalému manželovi, ktorým žila v spoločnej domácnosti, nie to ešte aby dokázala (spolu so žalovaným) financovať chod domácnosti a živiť tri spoločné maloleté deti. K tomu žalovaný predložil účtovné závierky v počte 8x oboch spoločností.

8. Faktom však je, že žalovaný dňa 23.1.2021 podpísali listinu „Uznanie dlhu (Dohoda)“, v zmysle ktorej ako dlžník uznal dlh voči žalobkyne v celkovej výške 40 000,- €, ktorý „vznikol na základe viacerých Zmlúv o pôžičke uzatvorených v ústnej forme, a to v období rokov 2013 – 2020, kedy boli peniaze veriteľom aj reálne odovzdané dlžníkovi, a to v hotovosti.“ Túto skutočnosť (uzatvorenie zmlúv o pôžičke v ústnej forme a prijatie peňazí v hotovosti) však žalovaný v celom rozsahu rozporuje. Namieťa to jednak s tým, že žalobkyňa ani nemohla mať dostatok prostriedkov na poskytnutie takto vysokej pôžičky žalovanému a tiež preto, že skutkovo toto uznanie dlhu nie je pravdivé a dôvodné. Neexistuje dôvod, pre ktorý by žalobkyňa svojmu v tom čase bývalému manželovi, s ktorým žila v spoločnej domácnosti, mala požičiavať peňažné prostriedky.

9. V čl. II. Uznanie dlhu sa zmluvné strany dohodli, že požičanú istinu žalovaný ako dlžník vráti žalobkyne ako veriteľke v mesačných splátkach po 300,- €, počnúc mesiacom apríl 2021. Pre posúdenie nároku žalobkyne uplatneného v tomto konaní je potrebné zohľadňovať aj ďalšie úkony, ktoré sa v rovnaký deň, ako bolo podpísané Uznanie dlhu (Dohoda), teda dňa 23.1.2021 medzi stranami vykonali, a to najmä:

A. Zmluva o úprave vzájomných práv a povinností v obchodnej spoločnosti D.M. instalation s.r.o. zo dňa 23.4.2021

Pri uzatváraní tejto zmluvy strany vychádzali zo skutočnosti, že žalobkyňa je jediným spoločníkom obchodnej spoločnosti D. M. instalation s.r.o., pričom však príjem tejto spoločnosti zabezpečuje výhradne žalovaný ako zamestnanec tejto spoločnosti. Preto sa dohodli, že z príjmu spoločnosti, kde žalobkyňa bola jediným spoločníkom a konateľom, pričom tento príjem zabezpečí svojou činnosťou žalovaný, bude uhrádzané výživné na tri deti v celkovej výške 1 000,- € a ďalej splátka vo výške 300,- € na úhradu dlhu v zmysle uznanie dlhu zo dňa 23.1.2021. Až po úhrade ďalších súvisiacich nákladov s činnosťou spoločnosti

a poplatkov a platieb súvisiacich so zamestnávaním žalovaného ako zamestnanca spoločnosti bude zvyšná časť príjmu uhrádzaná na účet tam uvedený (ktorý navyše nepatrí žalovanému, ale dcére H. B.). V období od 23.4.2021 až do septembra 2021 (kedy žalovaný ukončil pracovný pomer v spoločnosti D.M. instalation s.r.o., keďže mu spoločnosť nevyplácala mzdu a nerešpektovala ani žiadne iné povinnosti a teda nemal žiadne finančné prostriedky, hoci pracoval) bolo výhradne v dispozícii žalobkyne, aby tieto splátky po 300,- € mesačne uhrádzala. Žalovaný nevie vysvetliť, prečo ak žalobkyňa nekonala. Napriek tomu žalobkyňa v žalobe iba stroho konštatuje, že žalovaný nezaplatil ani len prvú splátku, v dôsledku čoho sa mal dlh stať splatným naraz.

B. Notárska zápisnica JUDr. Ľubomíra Ondova N 484/2011 zo dňa 18.11.2011, ktorou žalovaný uznal svoj dlh voči žalobkyňi vo výške istiny 20 580,- €, ktorý mal vzniknúť na základe zmlúv o pôžičke v ústnej forme, a to ešte pred dňom 18.11.2011. Z uvedenej listiny vyplýva, že žalovaný mal už v roku 2011 dlhovať žalobkyňi istinu 20 580,- €. Notárskou zápisnicou žalovaný nedisponuje, navrhujeme ju vykonať ako dôkaz, a to zabezpečením od žalobkyne, ktorá má originál u seba. V tejto súvislosti poukazujeme tiež na to, že uznanie dlhu poňaté do tejto notárskej zápisnice je zároveň exekučným titulom, na základe ktorého je v súčasnosti na majetok žalovaného vedená exekúcia u JUDr. Jána Sokola, súdneho exekútora, na základe poverenia na vykonanie exekúcie vydaného Okresným súdom Banská Bystrica, sp. zn. 48Ek/3545/2021, ktorý exekučný spis navrhuje žalovaný pripojiť.

Uvedené dávame do pozornosti preto, že je nelogické, aby žalobkyňa v období rokov 2013 až 2020 poskytovala žalovanému hotovosť na základe pôžičiek v ústnej forme, ak jej už dovtedy žalovaný nevrátil inú pôžičku vo výške istiny 20 580,- €, a to ani len čiastočne.

Navyše, žalobkyňa žalovanému prezentovala pri podpise listín dňa 23.4.2021, že suma 40 000,- € má v sebe zahŕňať aj sumu 20 580,- €, ktorú mal žalovaný uznať formou notárskej zápisnice dňa 18.11.2011. Na sumu 20 580,- € už žalobkyňa exekučný titul má a na základe neho už aj vedie exekučné konanie, a v tomto súdnom konaní sa domáha vydania exekučného titulu na celú sumu 40 000,- €, čo považuje žalovaný za neprípustné.

C. Uznanie dlhu a splátkový kalendár zo dňa 20.3.2013, ktorým mal žalovaný uznať svoj dlh voči žalobkyňi vo výške istiny 15 000,- €, a to titulom pôžičky, ktorú mu mala poskytnúť dňa 30.1.2012 a ktoré sa žalovaný zaviazal vrátiť v lehote do 31.12.2012 a keďže túto lehotu nemal dodržať, tak následne počnúc mesiacom marec 2013 v mesačných splátkach po 260,- €. Uvedené dáva žalovaný súdu do pozornosti preto, že je nelogické, aby žalobkyňa požičiavala na základe ústnych zmlúv v období rokov 2013 až 2020, ak zároveň počnúc marcom 2013 jej mal žalovaný splácať mesačné splátky po 260,- € na úhradu staršieho dlhu a tieto splátky neplatil. K tomu predložil žalovaný listinný dôkaz - Uznanie dlhu a splátkový kalendár zo dňa 20.3.2013.

10. Žalovaný podpísal „Uznanie dlhu (Dohoda)“ dňa 23.4.2021 iba preto, že mal záujem na tom, aby neboli viac sporné otázky medzi bývalými manželmi o tom, že ho mala exmanželka v minulosti živiť a podobne, nie však preto, aby uznával, že si v skutočnosti od žalobkyne požičal sumu 40 000,- € (alebo obdobnú sumu). Uznanie dlhu, ako aj Zmluvu o úprave vzájomných práv a povinností vyhotovil na požiadanie žalobkyne C. I. J., pričom žalovaný bol zavolaný do kancelárie, aby podpísal pripravené listiny. Žalovaný nemal možnosť si ich vopred preštudovať a ani ich nejako zásadne pripomenovať. Žalovaný nechce tvrdiť, že bol k ich podpisu dotlačený, iba vysvetľuje okolnosti podpisu týchto listín. Zmyslom bolo, aby žalovaný splácal žalobkyňi popri výživnom na 3 deti v celkovej výške 1 000,- € (určených pre deti) aj sumu 300,- € určených pre osobu žalobkyne, na úhradu jej nákladov. V danom čase žalobkyňa nemala žiadny relevantný príjem, z ktorého by dokázala uhrádzať svoje vlastné náklady. Uvedené sa konštatuje aj v návrhoch na určenie vyživovacej povinnosti vedených Okresným súdom Spišská Nová Ves pod sp. zn. 7Pc/12/2021 (H. B.), 11Pc/12/2021 (K. B.) a 10P/9/2021 (H. B.), kde dcéru zastupovala práve žalobkyňa, pričom v návrhoch na začatie konania sa zhodne uvádza „Matka momentálne práceneschopná vzhľadom na jej dlhotrvajúce zdravotné komplikácie“. Pod túto vetu sa podpísala aj samotná žalobkyňa. Uvedené tri spisy okresného súdu o úprave výživného navrhuje žalovaného pripojiť a oboznámiť. Uznanie dlhu zo dňa 23.4.2021 tak bola iba forma, akou sa malo zabezpečiť mesačný príjem žalobkyne vo výške 300,- €. Skutkovo však nie je dôvodné a teda je absolútne neplatné. V závere odporu žalobca navrhol vykonať dôkaz výsluchom strán sporu, platobný rozkaz zrušiť a po vykonaní dokazovania žalobu zamietnuť a priznať mu plnú náhradu trov konania. K odporu žalovaný predložil výpis z Obchodného registra Mestského súdu Košice obchodnej spoločnosti Bývaj, s. r. o., účtovnú závierku 8x, výpis z Obchodného registra Mestského súdu Košice obchodnej

spoločnosti D.M. instalation, s. r. o. a účtovné závierky 8x, poverenie na vykonanie exekúcie vedenej pod sp. zn. 48Ek/3545/2021 súdnym exekútorom JUDr. Jánom Sokolom v prospech oprávnenej A. B. proti povinnému E. B. na základe exekučného titulu – notárskej zápisnice JUDr. Ľ. Ondova sp. zn. N 484/2011.

11. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odporu – v replike z 13. 7. 2023 uviedla, že odpor žalovaného a jeho záverečný návrh považuje v plnom rozsahu za nedôvodný. Má zato, že žalovaný z jednoznačného sporu mieni urobiť spor „zložitý“ a to dokladovaním nespočetného počtu príloh, ktoré v konečnom dôsledku nemajú vplyv na predmetné konanie. Argumentácia žalovaného je účelová, absurdná a doslova „lacná“, postrádajúca akýkoľvek logický význam s cieľom vyhnúť sa splneniu uznanej istiny vo výške 40.000,- eur. V tejto súvislosti je nutné položiť dve základné otázky. Ak teda žalovaný spochybňuje skutočnosť uvádzané v listine o uznaní dlhu, prečo došlo z jeho strany k potvrdeniu týchto skutočností vlastnoručným a úradne osvedčeným podpisom, prečo túto skutočnosť ani raz nenamietal, keďže od samotného uznania ubehlo viac ako dva roky. V kontexte týchto dvoch otázok sa javí celá argumentácia žalovaného prezentovaná v jeho odpore za absurdnú, kde žalovaný na jednej strane potvrdil, že ho do podpisu uznania dlhu nikto nedotlačil a na druhej strane spochybňuje uznanie dlhu ako také. Jeho obrana sa javí účelovou aj vzhľadom na jeho argumentáciu v inom, už právoplatne skončenom konaní. Je nesporné, že žalovaný písomne uznal dlh voči žalobkyni, čo do dôvodu aj výšky, takže slobodne a vážne potvrdil svojím vlastnoručným úradne osvedčeným podpisom túto skutočnosť. Berúc do úvahy uvedené má žalobkyňa zato, že písomné uznanie dlhu požíva všetky atribúty platného právneho úkonu v zmysle občianskeho zákonníka.

12. Neplatnosť uznania dlhu žalovaný odôvodňuje najmä tým, že žalobkyňa podľa jeho názoru nedisponovala finančnými prostriedkami, ktoré mu požičala, čo žalobkyňa takéto domnienky a úvahy v plnom rozsahu rozporuje, ako aj iné úvahy žalovaného spochybňujúce uznanie dlhu ako také. Tvrdenie žalovaného o pôvode a existencii finančných prostriedkov sú bezpredmetné, nemajú vplyv na toto konanie, nakoľko žalovaný mal možnosť neuzať dlh žalobkyne. Žalobkyňa si nevie predstaviť situáciu, kde sa osoba dobrovoľne zaviazala uhrádzať sumu 40.000,- eur, hoci je presvedčená, že takýto dlh neexistuje.

Žalobkyňa uvádza, že nie je pravdou, že v dotknutých rokoch nedisponovala finančnými prostriedkami tak, ako sa to snaží navodiť žalovaný, k čomu predložil účtovné závierky oboch obchodných spoločností, ktoré od rokov 2013 – 2020 mali vygenerovať zisk dokopy v hodnote 20.994,- eur. Po prepočte 8-ročného zisku na mesačný tak vychádza suma 218,- eur, takže je evidentné, že zisk oboch spoločností by aj bez poskytnutia pôžičky žalovanému nepostačoval na obživu domácnosti, t. j. dvoch dospelých osôb a troch maloletých detí. Z uvedeného je zrejmé, že výdaje domácnosti nemohli byť pokryté len ziskom z týchto dvoch spoločností, čo žalovaný zaiste vie. Žalobkyňa mala finančné prostriedky z viacerých zdrojov, časť obdržala darom od otca. Zisťovanie pôvodu finančných prostriedkov, ktoré ona požičiavala žalovanému a ktoré používala na vedenie domácnosti, nie je pre toto konanie podstatné, nakoľko výsledný stav – uznanie dlhu je potvrdený vlastnoručným podpisom žalovaného a ďalším dokumentom, ktorý v konečnom dôsledku objektivizuje uznanie dlhu z roku 2021. Podľa názoru žalobkyne konajúci súd nie je povinný preskúmať všeobecné popretie záväzku dlžníkom.

13. K ďalšiemu tvrdeniu žalovaného v odpore, v ktorom odkazuje na to, že súd má zohľadniť ďalšie právne úkony, ktoré sa medzi stranami sporu vykonali v predošlých rokoch a to notárska zápisnica z 18. 11. 2011 a ďalšie uznanie dlhu z 20. 3. 2013, k tomu žalobkyňa uviedla, že nerozumie, čo majú tieto všetky právne úkony s predmetným uznaním dlhu mať spoločné. Navyše Zmluva o úprave vzájomných práv a povinností v obchodnej spoločnosti D.M. instalation, s. r. o., ktorá bola uzavretá v ten istý deň 23. 4. 2021 ako uznanie dlhu, práve objektivizuje dôvodnosť predmetného právneho úkonu z toho istého dňa.

14. Žalovaný opomenul priložiť predmetnú zmluvu, ako aj opomenul uviesť, že podľa tejto zmluvy sa neplnilo, nakoľko nemala právnu záväznosť pre spoločnosť D.M. instalation, s. r. o., preto ju žalobkyňa považuje za neplatnú. V zmysle predmetnej zmluvy mala spoločnosť D. M. instalation, s. r. o. po vyplatení: a) mesačných úhrad za výživné na deti H., K. a mal. H. v celkovej výške 1000,- eur, úhrady splátok z uznania dlhu z 23. 4. 2021 žalovaným vo výške 300,- eur, úhrady súvisiacich s činnosťou spoločnosti a platieb súvisiacich so zamestnávaním žalovaného (odvody a poistné atď.), zvyšnú časť príjmu táto obchodná spoločnosť vyplatiť žalovanému, a to na účet uvedený v zmluve. Zo mzdy žalovaného sa tak mali uhradiť jeho výdavky – výživné a splátky z uznania dlhu a až potom sa mu mala vyplatiť mzda. Ustanovenia tejto zmluvy však boli nevykonateľné a vôbec sa podľa nej neplnilo. Na jej

neplatnosť žalobkyňa poukázala v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica sp. zn. 16Ek/77/2022, v ktorom žalovaný podal návrh na zastavenie exekúcie, a ktorá bola právoplatne ukončená. Žalovaný sa v tomto konaní domáhal zastavenia exekúcie z dôvodu, že malo nastať plnenie v zmysle predmetnej zmluvy o úprave vzájomných práv a povinností v obchodnej spoločnosti D.M. instalation, o text ktorej opiera svoje tvrdenie, že im mal výživné riadne vyplácať. Žalovaný trval na jej platnosti, teda aj na tej časti, že malo dôjsť k úhrade splátky titulom uznania dlhu zo dňa 23. 4. 2021. Teda už v tom čase uznal existenciu dlhu a dôvodnosť splátok titulom uznania dlhu z 23. 4. 2021 a je preto scestné, ak v čase uplatnenia nároku žalobkyňou v tomto konaní tvrdí opak. Teda tak, ako v tomto konaní, aj v exekučnom konaní žalovaný prispôboval svoju argumentáciu s cieľom vyhnúť sa plneniu svojich zákonných a iných povinností. Predmetné exekučné konanie sa skončilo zamietnutím jeho návrhu v plnom rozsahu. K uvedenému tvrdeniu žalobkyňa navrhla, aby si súd vyžiadal dôkazný spis sp. zn. 16Ek/77/2022 Okresného súdu Banská Bystrica a predložila z uvedeného konania kópiu návrhu na zastavenie exekúcie z 5. 8. 2022, z ktorého vyplýva považovanie zmluvy z 23. 4. 2021 žalovaným za platné, a teda za platné považuje žalovaný aj časť zmluvy odkazujúci na splátku, ktorú mal žalovaný titulom uznania dlhu z roku 2021 vyplácať, čo len verifikuje dôvodnosť uznania dlhu.

15. K ďalšiemu tvrdeniu žalovaného žalobkyňa uviedla, že nie je pravdou, že on ukončil pracovný pomer so zamestnávateľom D. M. instalation, s. r. o., nakoľko tento bol ukončený s ním zo strany zamestnávateľa z dôvodu porušovania pracovnej disciplíny, a to závažným spôsobom, dokonca v roku 2021 sa zamestnal v konkurenčnej firme.

Je paradoxné, ak žalovaný na jednej strane namieta platnosť uznania dlhu a na druhej strane potvrdzuje jeho existenciu tým, že uvádza: „Bolo výhradne v dispozícii žalobkyne, aby tieto splátky po 300,- eur mesačne uhrádzala.“ Na jednej strane teda považuje uznanie dlhu za platné a na druhej strane uvádza, prečo žalobkyňa splátky automaticky neplatila zo spoločnosti D. M. instalation, s. r. o. Žalobkyňa k tomu predložila aj SMS-správy z jej mobilného telefónu, ktoré adresovala žalovanému s oznámením, že jej splátky dlhuje, čo žalovaný nerozporoval. Čo sa týka notárskej zápisnice N 484/2011 zo dňa 18. 11. 2011, ktorou žalovaný uznal svoj dlh voči žalobkyňi vo výške 20.580,- eur, k tomu žalobkyňa uviedla, že nie je pravdou, aby táto suma bola uznaná, resp. bola súčasťou uznania dlhu žalovaným zo dňa 23. 4. 2021. Jednalo sa o dlh, ktorý vznikol žalovanému po zrušení bezpodielového spoluvlastníctva manželov, financie, ktoré žalobkyňa hradila za bývalého manžela jeho veriteľom.

16. K tvrdeniu žalovaného, v ktorom popiera a považuje za nelogické, žeby žalobkyňa v rokoch 2013 až 2020 mu poskytovala ústnou formou pôžičky, keďže už v tomto období on jej nespĺcal splátky po 260,- eur mesačne titulom iného dlhu, v tejto súvislosti žalobkyňa poukázala na to, že exekučné konanie a iné konania, na ktoré žalovaný odkazuje, boli iniciované v roku 2021, teda v čase, keď ešte žili v spoločnej domácnosti, mu nemala dôvod neveriť. Navyše v roku 2017 sa im narodila spoločná dcéra H., takže žalobkyňa bola zaslepená obnovením ich spolužitia po rozvode, a teda neriešila s ním splácanie splátok v zmysle uznania dlhu z roku 2013 a nemala dôvod započat' vymáhanie iných dlhov. V ďalšom období však žalobkyňa bola obozretnejšia a po skončení spolužitia v septembri 2020 rok na to si začala uplatňovať svoje práva voči žalovanému. Žalobkyňa nevidí dôvod, aby sumy, ktoré mu počas spoločných rokov spolužitia po rozvode požičiavala, zostali z jeho strany nevrátené. V závere poukázala na to, že žalovaný opätovne uznal dôvodnosť právneho úkonu – uznania dlhu z roku 2021, kedy v časti odporu prestal spochybňovať jeho platnosť a začal spochybňovať jeho výšku. Jeho tvrdenie, že písomne dlh uznal z dôvodu, že mal záujem na tom, aby medzi nimi nebola sporná otázka, že ho exmanželka v minulosti živila, je nezmyselné a absolútne nelogické. Nedáva zmysel, aby žalovaný pre tak absurdný dôvod sa zaviazal platiť 40.000,- eur do budúcnosti, ak už spoločne nežili (kvázi živil svoju bývalú manželku po ich definitívnom rozchode) a že by malo ísť o príspevok na jej výživu po 300,- eur mesačne. Zároveň žalobkyňa rozporuje aj ďalšie tvrdenie žalovaného, že nemal možnosť predmetné dokumenty si preštudovať a namietat' ich, a potom podpísať, podpis overiť. K týmto skutočnostiam navrhla vypočúť ako svedka mediátora C. I. J. ku skutočnostiam ohľadom podpísania uznania dlhu a času na jeho preštudovanie a podobne. S poukazom na vyššie uvedené žalobkyňa v replike navrhovala, aby súd jej žalobe v celom rozsahu vyhovel.

K vyjadreniu predložila dôkaznú listinu, a to Zmluvu o úprave vzájomných práv a povinností v obchodnej spoločnosti D. M. instalation s. r. o. zo dňa 23. 4. 2021, návrh na začatie exekučného konania oprávnených – detí strán sporu proti žalovanému v konaní sp. zn. 267EX/59/2022 u súdneho exekútora JUDr. Jána Sokola, Košice, SMS-správy.

17. Žalovaný v duplike naďalej zotrval na svojich písomných vyjadreniach v odpore. Zdôraznil, že podpísal uznanie dlhu nie preto, že by skutočne uznával, že žalobkyni dlhuje tam uvedenú sumu (pričom aj z vyjadrenia žalobkyne ďalej vyplýva, že mu danú sumu v rozhodnom období ani nemohla požičať, lebo ňou nedisponovala), ale preto, aby bol de iure formálne stanovený spôsob, akým bude žalovaný prispievať na výživu žalobkyne sumou 300,- € mesačne, a to z príjmov, ktoré žalovaný zarobí pre spoločnosť D.M. Instalation s.r.o. Práve preto je potrebné, aby súd poznal aj ďalšiu listinu, ktorá bola podpísaná súčasne s Uznáním dlhu. Zo zmluvy o úprave vzájomných práv a povinností zo dňa 23.4.2021 vyplýva, že z prostriedkov spoločnosti D.M. Instalation s.r.o., ktoré pre túto spoločnosť ako zamestnanec „vyrobí“ práve žalovaný, bude uhrádzané výživné na 3 deti spolu vo výške 1 000,- € a práve splátka dlhu vo výške 300,- € mesačne pre žalobkyňu. Žalovaný je toho názoru, že tento spôsob zabezpečenia nároku žalobkyne na úhradu sumy 300,- € mesačne od žalovaného bol vymyslený práve preto, že nebolo zákonné, aby žalovaný platil žalobkyni výživné. Tento spôsob nevymyslel žalovaný, ale bol mu predložený v listinách vyhotovených C. L. I. J.. Žalovaný ho akceptoval, inú možnosť nemal.

18. Uznáním dlhu sa má za to, že dlh v čase uznania existoval. Práve preto žalovaný argumentoval a preukazoval, že v čase uznania dlh nemohol existovať, keďže nebolo možné, aby mu žalobkyňa poskytla pôžičku vo výške 40 000,- €. Ani vo vyjadrení žalobkyňa neuvádza relevantné a nespochybniteľné dôvody a dôkazy o tom, že mohla vôbec danou sumou v rozhodnom období disponovať, aby ju mohla žalovanému požičať.

Ani spochybňovanie skutočností, že z oficiálnych príjmov rodina vyžiť nemohla a ani všeobecné tvrdenie o tom, že časť peňazí mala žalobkyňa od svojho otca, nemôže byť spôsobilé na preukázanie toho, že žalobkyňa skutočne požičala žalovanému sumu 40 000,- €.

19. Žalovaný sa v podanom odpore snažil vysvetliť, čo majú spoločné listiny, na ktoré poukazoval, s uplatneným nárokom. Je presvedčený, že žalovaná veľmi dobre tejto argumentácii rozumie. Naopak on nemôže pochopiť, prečo žalobkyňa, ak nechala vypracovať znenie Zmluvy o úprave vzájomných práv a povinností v obchodnej spoločnosti, sama trvala na tom, aby ju žalovaný podpísal, tak ju dnes spochybňuje a tvrdí, že je neplatná, resp. že bola pre spoločnosť D.M. Instalation s.r.o., kde žalobkyňa bola konateľkou, právne nezávazná. Bolo výhradne v kompetencii žalobkyne, aby z prostriedkov na účte spoločnosti D.M. Instalation s.r.o. vykonala úhrady podľa dohody, čo však nerobila. Ani vykonanie takýchto úhrad by však nemalo vplyv na to, že Uznanie dlhu nebolo dôvodné a pravdivé vo svojom obsahu.

20. Na notársku zápisnicu o uznaní dlhu zo dňa 18.11.2011 žalovaný poukazoval preto, že je nelogické, aby žalovaný dňa 18.11.2011 uznal voči žalobkyni dlh vo výške istiny 20 580,- €, ktorý následne nesplácal, a aj napriek tomu by mu potom žalobkyňa v období od 2013 do 2020 poskytla ďalšiu pôžičku vo výške ďalších 40 000,- €, a to navyše v hotovosti, bez dokladu a na základe písomnej zmluvy o pôžičke.

Uvedené platí ešte o to viac, že v zmysle Uznania dlhu a splátkového kalendára zo dňa 20.3.2013, ktorým mal žalovaný uznať svoj dlh voči žalobkyni vo výške ďalších 15 000,- €, a to titulom pôžičky, ktorú mu mala poskytnúť dňa 30.1.2012 a ktoré sa žalovaný zaviazal vrátiť v lehote do 31.12.2012 a keďže túto lehotu nemal dodržať, tak následne počnúc mesiacom marec 2013 v mesačných splátkach po 260,- €. Preto žalovaný poukázal, že je absolútne nelogické, aby žalobkyňa požičiavala na základe ústnych zmlúv v období rokov 2013 až 2020, ak zároveň počnúc marcom 2013 jej mal žalovaný splácať mesačné splátky po 260,- € na úhradu staršieho dlhu a tieto splátky neplatil, navyše ak na to nemala dostatočný príjem a časť peňazí mala mať od svojho otca.

21. Ak teda aj žalovaný trval na tom, že časť Zmluvy o úprave vzájomných práv a povinností v obchodnej spoločnosti považuje za platnú, a to v konaní o vymoženie dlžného výživného, tak neexistuje dôvod, prečo by na tom nemal trvať, ak on sám riadne plnil to, na čom sa v tejto zmluve dohodol a bolo v právomoci žalobkyne ako matky maloletých detí, aby prostriedky použila na úhradu výživného, lebo sa na tom tak žalobkyňa a žalovaný dohodli. Žalobkyňa to však neurobila a následne vymáhala (ona aj plnoleté deti) výživné v exekučnom konaní, hoci príjmy, ktoré pre spoločnosť D.M. Instalation s.r.o. žalovaný vyrobil, mu neuhradila. Žalovaný tak nemal ani príjem a nemal ani uhradené výživné, a teda sama žalobkyňa prestala dodržiavať ustanovenia danej zmluvy, ktorú ona sama nechala vyhotoviť.

22. Žalovaný sám zaslal Okamžité skončenie pracovného pomeru v spoločnosti D.M. Instalation s.r.o., keďže pracoval v zahraničí, mzdu žiadnu nedostal, a teda takto nemohol ďalej fungovať. Akým

spôsobom žalobkyňa ako konateľka ukončila tento pracovný pomer, nie je žalovanému známe, nie je to ale v tomto konaní relevantné. V konkurenčnej spoločnosti sa žalovaný zamestnal až potom, čo okamžite skončil pracovný pomer v spoločnosti D.M. Instalation s.r.o.

23. Je potrebné si uvedomiť, že v Zmluve o úprave práv a povinností v obchodnej spoločnosti, ktorá naväzovala na Uznanie dlhu, oboje zo dňa 23.4.2021, sa žalovaný zaviazal platiť žalobkyni sumu 300,- € mesačne, avšak z príjmu, ktorý on ako zamestnanec zarobí pre spoločnosť D.M. Instalation s.r.o., pričom danú zákazku, na ktorej žalovaný pracoval, zabezpečila žalobkyňa. Práve preto sa mal takýmto spôsobom žalovaný podieľať na jej životných nákladoch, podľa ich vzájomnej dohody. Nebolo tomu tak preto, že by mu žalobkyňa požičala sumu 40 000,- €. S poukazom na vyššie uvedené žalovaný navrhol, aby súd žalobu zamietol a priznal mu plnú náhradu trov konania.

24. Na návrh žalobkyne súd vykonal dôkazy – zabezpečil dôkazné spisy Exekučného súdu Banská Bystrica (vytlačení z elektronického spisu) sp. zn. 48Ek/3545/2021 a 16Ek/77/2022. Z dôkazných spisov súd vzal za preukázané, že na Exekučnom úrade v Košiciach, súdneho exekútora JUDr. Jána Sokola je vedené exekučné konanie pod sp. zn. 265EX/59/2022 na základe upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 18. 1. 2022 na vymoženie výživného pre maloletú dcéru strán sporu H. B. a plnoletú H. B. a syna K. B., ktoré ku dňu podania návrhu je vypočítané – zmeškané výživné vo výške 7.202,73 eur. Spolu s trovami exekútora je exekúcia vymáhaná vo výške 8.127,93 eur. Na Okresnom súde Banská Bystrica je exekúcia vedená pod sp. zn. 16Ek/77/2022, ktoré exekučné konanie doposiaľ nie je ukončené.

Na Exekútorskom úrade Košice súdnym exekútorom JUDr. Jánom Sokolom je pod sp. zn. 267EX/998/2021 vedená exekúcia podľa upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 27. 10. 2021 v prospech oprávnenej A. B. proti povinnému E. B. pre vymoženie nároku oprávneného vo výške 20.580,- eur – istina, spolu s úrokmi a trovami exekúcie je nárok oprávneného vo výške 47.986,83 eur, pričom exekučným titulom je notárska zápisnica N 484/2011 – dohoda o vysporiadaní záväzku – uznanie záväzku E. B. voči A. B. vo výške 20.580,- eur s prísl. Predmetná exekúcia doposiaľ nie je ukončená. Na Okresnom súde Banská Bystrica je exekúcia vedená pod sp. zn. 48Ek/3545/2021.

25. Vykonaným dokazovaním, za použitia dôkazných listín predložených stranami sporu a výsluchom strán sporu a vyššie uvedených svedkov súd zistil tento skutkový stav:

26. Dňa 23. 4. 2021 žalovaný podpísal listinu s názvom Uznanie dlhu (dohoda) uzavretú podľa § 558 Občianskeho zákonníka, na ktorej podpis si dal úradne osvedčiť na Mestskom úrade v Spišskej Novej Vsi. Podľa písomného uznania dlhu žalovaný v uvedenom právnom úkone vystupuje ako dlžník, ktorý týmto úkonom uznáva čo do dôvodu a výšky svoj dlh voči veriteľovi – žalobkyni celkovo vo výške 40.000,- eur. V čl. I predmetnej zmluvy, ktorú žalobkyňa predložila ako listinný dôkaz k žalobe, sa uvádza, že dlh vznikol na základe viacerých zmlúv o pôžičke uzatvorených v ústnej forme a to v období rokov 2013- 2020, kedy boli peniaze A. B. reálne odovzdané E. B. a to v hotovosti, čo tento svojím podpisom dohody o uznaní dlhu zároveň potvrdil. Všetky uvedené zmluvy o pôžičke boli splatné najneskôr do 21. 4. 2024. Dlžník zároveň potvrdil, že do dňa 23. 4. 2021 dlžná suma v celkovej výške 40.000,- eur nebola uhradená, a to ani čiastočne.

Podľa čl. II písomného uznania dlhu dlžník uznal svoj dlh čo do dôvodu a výšky a zaviazal sa ho splácať v mesačných splátkach minimálne po 300,- eur vždy k poslednému dňu v mesiaci od apríla 2021 k rukám veriteľa, v mieste jej trvalého pobytu, alebo bezhotovostne na účet veriteľa. V predmetných splátkach sa dlžník zaviazal zaplatiť dlh do 24. 4. 2032.

Podľa čl. III písomného uznania dlhu ak dlžník bude v omeškaní s ktoroukoľvek zo splátok viac ako 30 dní výhoda splátok zaniká a celý dlh je splatný naraz.

V čl. IV sa dlžník zaviazal v prípade omeškania uhradiť veriteľovi zákonný úrok z omeškania v zmysle Občianskeho zákonníka.

V čl. V uznania dlhu sa uvádza, že právne vzťahy medzi dlžníkom a veriteľom bližšie dohodou neupravené sa budú riadiť ustanoveniami Občianskeho zákonníka, pričom listina o uznaní dlhu je platná a účinná dňom jej podpísania.

V závere účastníci dohody prehlásili, že si dohodu – uznanie dlhu riadne prečítali, porozumeli jej textu, uzatvárajú ju riadne, slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne, nie pod nátlakom, nie v tiesni a nie za nápadne nevýhodných podmienok, čo potvrdili vlastnoručným podpisom. Podpisy veriteľa aj dlžníka sú osvedčené na Mestskom úrade v Spišskej Novej Vsi, o čom svedčí úradná pečiatka o osvedčení oboch podpisov, ktoré je zapísané v osvedčovacej knihe príslušného mestského úradu.

27. Existenciu predmetného právneho úkonu nerozporovala ani jedna sporová strana. Žalovaný však rozporoval platnosť a účinnosť uznania dlhu, a to predovšetkým s tvrdením a z dôvodu, že v čase podpisovania predmetného právneho úkonu neexistoval jeho dlh voči žalobkyni, nakoľko táto v rokoch 2013 až 2020 mu nemala požičiavať na základe ústnych zmlúv o pôžičke žiadne finančné prostriedky. Tvrdil, že uznanie dlhu podpísal len za tým účelom, aby boli odstránené viaceré sporné otázky medzi ním a exmanželkou, ktorá tvrdila, že ho v minulosti mala živiť a podobne, v skutočnosti nešlo o to, aby uznával, že si od žalobkyne požičal sumu 40.000,- eur. Na preukázanie týchto tvrdení žalovaného súd viedol dokazovanie.

28. Z výpovede žalobkyne na pojednávaní dňa 10. 1. 2024 a pripojenej dôkaznej listiny – rozsudku tunajšieho súdu o rozvedení strán sporu sp. zn. 11P/78/2013 zo dňa 12. 6. 2013, súd zistil, že manželstvo žalobkyne a žalovaného bolo rozvedené. Zároveň súd schválil rodičovskú dohodu o zverení mal. H. a K. do osobnej starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na výživu mal. H. sumou 120,- eur a na mal. K. sumou 100,- eur mesačne. Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že aj napriek tomu, že so žalovaným boli rozvedení v roku 2013, spolužitie obnovili. Žili v tej istej domácnosti s deťmi ako za trvania manželstva. Asi od októbra 2013 žili ako druh a družka. Ona pracovala ako realitná makléra s mesačným príjmom cca 2.000,- eur. Do januára 2014 manžel veľmi nezarábal. Od uvedeného roku realizoval projekty v zahraničí, avšak situácia bola taká, že manžel viac míňal, ako zarábal. Pracoval len určité mesiace v roku. Niekedy nepracoval aj tri mesiace. V tom čase mu do cudziny posielala napr. sumu 1.500,- eur. Zároveň zaňho platila sociálnu a zdravotnú poisťovňu, Union poisťovňu, rôzne pokuty a exekúcie. Peniaze mu dávala dobrovoľne. V tom období nepočítala s tým, že sa niekedy rozídu, preto sa nebavili tom, že sú to pôžičky. Ako druh a družka žili do 10. 9. 2020, kedy z dôvodu nevery exmanžela spolužitie ukončili. Žalovaný sa vtedy zachoval korektne, zaviazal sa splácať jej predošlé požičané peniaze po 300,- eur mesačne, a preto došlo k spísaniu Dohody o uznaní dlhu. Udialo sa to aj za prítomnosti ich dvoch detí – syna K. a dcéry H., pred ktorými otec prehlásil, že sumu 40.000,- eur jej vráti.

29. Žalobkyňa poprela tvrdenie žalovaného, žeby uznaním dlhu malo ísť o platenie výživného na jej osobu do roku 2032. Pokiaľ to žalovaný tvrdí, tak klame. Trvala na výpovedi, že suma 40.000,- eur, ktorú uznal v predmetnom právnom úkone svojím podpisom žalovaný, predstavuje pôžičky – finančné prostriedky, ktoré mu ona poskytovala za obdobie rokov 2013 až 2020. O výške dlhu sa dohodli so žalovaným spoločne. Pôvodne sa jednalo o sumu 30.000,- eur, ale potom, čo brali sa do úvahy všetky financie, ktoré žalobkyňa za exmanžela uhrádzala, sumu ustálili na 40.000,- eur. Aj v predošlom období po rozvedení, nakoľko mali zrušené BSM, si vyporiadali vzájomné finančné vzťahy písomným uznaním dlhu v roku 2013 vo výške 15.000,- eur, ktoré jej žalovaný však nesplatil a potom v roku 2011 notárskou zápisnicou vo výške 20.500,- eur, pričom ani túto sumu jej žalovaný nevrátil. K uvedeným právnym úkonom mal taký postoj, že jej otvorený žalovaný povedal, že peniaze jej vracať nebude, že toho času pracuje v Thajsku, kde si chce zakúpiť byt a na Slovensko sa už nevráti. V závere uviedla, že uznanie dlhu im spísal mediator C. J., u ktorého všetky vyššie uvedené skutočnosti preberali. On vypracoval text listiny z 23. 4. 2021 a doporučil im overiť si podpisy na uvedenej listine. K dohode došlo za prítomnosti ich dvoch detí, ktorí boli tiež osobne prítomní u mediatora. Ten po vypracovaní písomného uznania dlhu dal kópiu jej aj žalovanému, ktorý si ju osobne zobral a uviedol, že si dá jej obsah preveriť u svojho právneho zástupcu. Po niekoľkých dňoch došlo k jej podpísaniu a overeniu podpisov na úrade.

30. Žalobkyňa v odpovediach na otázky právnych zástupcov strán sporu uviedla, že u mediatora bola zároveň spísaná dohoda o vyporiadaní vzájomných vzťahov vo firme D.M. Instalation s.r. o., nakoľko aj v rámci tejto firmy bolo potrebné účtovne všetko vyriešiť, a to hlavne pôžičky, ktoré ona poskytovala žalovanému za ich spolužitia. Jednalo sa o roky 2014 až 2020, kedy žalovaný nepracoval a keď potreboval vrátiť dlhy svojim kolegom, na čo nemal finančné prostriedky. Do apríla 2021 bol pracovne mimo Slovenska, a preto došlo k uznaniu dlhu k aprílu 2021. Uviedla, že aj keď jej exmanžel dlhoval aj tie peniaze, ktoré už písomne uznal v predošlých rokoch, požičiavala mu ďalšie peniaze, nakoľko ho v tom období mala rada a verila mu. Žili spolu a narodilo sa im ďalšie spoločné dieťa. Na otázku právneho zástupcu žalovaného, odkiaľ mala finančné prostriedky v čase, keď jej firmy veľmi neprosperovali, z ktorých mala požičiavať peniaze aj exmanželovi, odpovedala, že sumu 33.000,- eur si zapožičala od pani M. ako úver, a ten postupne splácala, pričom jej vypomáhali aj jej rodičia, ktorí jej peniaze požičali, ktoré ona potom otcovi vo výške 26.000,- eur vrátila na jeho účet. Žalobkyňa predložila súdu výpisy z jej mobilného telefónu preukazujúce komunikáciu cez Viber so žalovaným s dátumom 22. 4. 2021 a 15.

1. 2022, ktoré preukazujú, že žalovaný v tom čase nerozporoval platnosť uznania dlhu. Ďalej predložila čestné prehlásenie B. B. a N. M., podľa ktorých pani M. čerpala úver vo výške 35.000,- eur v roku 2014, ktorý bezhotovostne previedla na účet žalobkyne. Ako ďalšie dôkazy predložila čestné prehlásenia B. C. F. a O. F., I. D. – jej rodičov, v ktorých uvádzajú, že finančne pomáhajú dcére a jej deťom na vysokých školách a maloletej dcére, odkedy začali finančné problémy, a to dlžoby a exekúcie bývalého zaťa E. B., ktorý aj im dlhuje sumu 2.000,- eur. V závere žalobkyňa uviedla, že do sumy 40.000,- eur, ktorú požičala žalovanému, a ktorý dlh uznal žalovaný podpisom predmetného právneho úkonu, nespádali tie sumy, ktoré boli dohodnuté v ďalšej písomnej dohode o vzájomných právach a povinnostiach v spoločnosti D. M. Instalation, nakoľko táto dohoda nebola nikdy realizovaná, teda bola neúčinná a do tejto sumy nespádali ani žiadne predtým uznané pôžičky vo výške 20.050,- eur podľa notárskej zápisnice JUDr. Ondova a 15.000,- eur z roku 2013.

31. Žalovaný v účastníckej výpovedi na pojednávaní dňa 10. 1. 2024 uviedol, že predmetné uznanie dlhu v apríli 2021 podpísal v tom vedomí, že má platiť 300,- eur mesačne na výživu bývalej manželky, aj napriek tomu, že v texte predmetného uznania dlhu je napísané, že on uznáva pôžičku vo výške 40.000,- eur. Potvrdil okolnosti podpisovania zmluvy u mediátora tak, ako to vo svojej výpovedi uviedla žalobkyňa. Potvrdil, že si text zmluvy riadne prečítal. K tomu ale dodal, že v tom čase bol v strese. Uviedol, že pánovi J. so žalobkyňou vtedy išli dohodnúť výživné voči ich deťom vo výške 1000,- eur mesačne a sumu 40.000,- eur navrhla exmanželka, čo opierala o pôžičku od pani M., pričom on o tejto pôžičke nemá vedomosť. Za roky 2013 až 2020 uznáva dlhy, ktoré podpísal pred notárom vo výške 20.580,- eur a potom ten ďalší dlh z 20. 3. 2013 vo výške 15.000,- eur. Tieto dlhy voči žalobkyňi uznáva, ale uznanie dlhu, ktoré spísal C. J. on chápal tak, že to bude výživné na manželku, preto túto listinu podpísal. Následne aj spoločne s exmanželkou overili podpisy na úrade. V ďalšej výpovedi uviedol, že určite pri podpisovaní uznania dlhu v apríli 2021 nemyslel na to, že v tej sume 40.000,- eur sú zahrnuté aj predošlé dlhy. Uviedol, že od roku 2014 vykonával prácu v cudzine, a to nielen v Thajsku, ale po celom svete, pracoval a živil rodinu. Nebol evidovaný na úrade práce, krátke obdobie pracoval aj v realitnej kancelárii, kde mal zisk. V rokoch 2013 – 2020 potvrdil, že žili so žalobkyňou ako druh a družka v spoločnej domácnosti, kde mali spoločné peniaze, on dával exmanželke výplatu, financie riadila ona, resp. držala kasu. Keď mu posielala peniaze na jeho účet, nikde neuvádzala, že sa jedná o pôžičku. Nevie o tom, aby za tie roky mu ona požičiavala nejaké peniaze. Napriek tomu podpísal predmetnú listinu – uznanie dlhu. Jej text si prečítal, takže nepodpisoval ju v omyle, vedel, čo podpisuje.

32. Svedok mediátor C. I. J. vo výpovedi na pojednávaní dňa 22. 4. 2024 uviedol, že do jeho kancelárie mediátora prišla celá rodina B., teda žalobkyňa, žalovaný, a aj ich dve plnoleté deti, a to z dôvodu, že sa aj poznajú a požiadali ho, aby im právne a listinne upravil ich vzájomné vzťahy, že oni sú o všetkom dohodnutí. Stretnutie iniciovala pani B. telefonicky s tým, že najprv sa uňho stretnú na informatívnom pohovore a následne sa dohodnú, čo ďalej. Po dohodnutí termínu sa dostavili všetci, pričom prvé stretnutie bolo informatívne, kde im vysvetlil, že nakoľko nemajú spor, nebude to mediácia, ale bude to predmediačné stretnutie, keďže sú na všetkom dohodnutí. V danom prípade nemal aký spor riešiť, mal iba zabezpečiť formu ich dohody. Obaja, teda žalobkyňa aj žalovaný ho požiadali spísať listinu o ich dohode o vyživovacej povinnosti pána B. voči plnoletým deťom, plus rodičov voči maloletej dcére a zároveň upraviť si ich pohľadávky a dlhy vyplývajúce z ich vzájomného spolužitia. Žalobkyňa spomenula, že v čase ich spolužitia vznikli viaceré pôžičky v ústnej forme. Išlo o pôžičky – peniaze požičané pánovi B.. Nakoľko sa jednalo o obdobie 3 rokov dozadu, svedok si nespomínal, o aké konkrétne sumy išlo, ale všetky pôžičky boli v ústnej forme a pán B. s tým súhlasil a výslovne potvrdil, že je to pravda, čo hovorí pani B..

Po vypracovaní listiny o uznaní dlhu mediátor účastníkom doporučil, aby si overili podpisy. Odovzdal im po jednej listine pripraveného návrhu uznania dlhu a asi po dvoch dňoch sa pán B. k nemu vrátil so slovami, že súhlasí s touto listinou, kedy im mediátor vytlačil konečnú podobu uznania dlhu s tým, aby si išli overiť podpisy na listine. Po dvoch dňoch sa pán B. s listinou k mediátorovi vrátil. Voči textu uznania dlhu nemal absolútne žiadne námietky. V závere svedok uviedol, že ak žalovaný tvrdí, že nemal možnosť si predmetné uznanie dlhu preštudovať a pripomenkovať, toto tvrdenie nie je pravdivé, nakoľko pri osobnom stretnutí, keď pán B. bol pri ňom aj s jeho družkou, boli obaja mediátorom náležite poučení o právnych následkoch podpisania uznania dlhu. Vysvetlil im po právnej stránke, čo je to uznanie dlhu, konkrétne poučil aj pána B., že v prípade súdneho konania bude jeho procesná aj hmotnoprávna obrana oslabená. Dokonca aj on sám bol prekvapený, že to ide tak hladko a že pán B. predmetnú sumu uznáva, ako aj dohodu o výživnom voči deťom a že všetko bolo medzi stranami sporu v poriadku dohodnuté. Dodal, že oboch účastníkov veľmi dobre pozná, dokonca im, keď si dobre pamätá, bol aj na svadbe,

takže prišli za ním s dôverou. Takže z jeho strany nešlo o nejaký pochybný prístup, k obom účastníkom bol neustranný a nezávislý. V deň vyhotovovania listiny o uznaní dlhu vypracoval aj ďalšiu listinu týkajúcu sa úpravy výživného vo vzťahu k deťom. Túto si však pán B. nebral na preštudovanie.

Čo sa týka zmluvy o úprave vzájomných práv a povinností v spoločnosti D. M. Instalation, s. r. o. z 23. 4. 2021, nemá vedomosť, či došlo k plneniu titulom tejto zmluvy a či na základe správania účastníkov došlo k účinnosti tejto zmluvy. Mediátor si nepamätal, či v rámci uznania dlhu vo výške 40.000,- eur sa riešili aj skôr podpísané uznania dlhu, nepamätal si, čo bolo predmetom celého balíka ich dohôd. Pri spisovaní predmetného právneho úkonu vychádzal z ich výpovedí, teda z tvrdenia, že pôžičky za roky 2013 - 2020 boli dohodnuté ústne. Čo jedna strana pred ním povedala, to druhá strana pred ním potvrdila, preto nemal dôvod žiadať dôkazy o existencii pôžičky. Medzi účastníkmi nebol žiaden spor.

33. Svedkyňa H. B. – dcéra žalobkyne a žalovaného, narodená za trvania ich manželstva, vo svedeckej výpovedi potvrdila, že v apríli 2021 bola prítomná so svojím bratom a jej rodičmi u mediátora pána J., kde sa jednalo o výživnom, ktoré otec bol ochotný doplatiť a podpisoval uznanie dlhu vo výške 40.000,- eur. Jednanie trvalo vyše dvoch hodín, po uplynutí ktorých otec slovne uznal pred nimi aj pred mediátorom, na čom sa s mamkou dohodli a že všetko je pravda a že to platí. Na záver si otec zobral listiny, ktoré vypracoval C. J., so sebou, že sa s nimi oboznámi. Po ich prečítaní pred nimi aj pred mediátorom povedal, že on so všetkým súhlasí, že nemá s tým problém. Aj čo sa týka tých peňazí, čo si požičal od mamy, aj čo sa týka výživného.

34. Svedkyňa ďalej uviedla, že u mediátora bolo riešené dlžné výživné na brata, aj na jej osobu a pre maloletú sestru H.. Ešte pred stretnutím u mediátora v predošlom období viackrát sa stalo, že otec si požičal od mamy väčšie sumy peňazí. V období po rozvoze rodičov k ním domov prichádzali ľudia, ktorí žiadali vrátiť peniaze od otca a svedkyňa má vedomosť, že jej mama bola vybrať peniaze a zaplatila dlhy za otca. Aj ona bola pri tom vyplácaní niekedy osobne prítomná. V minulom roku otec pred ňou sám povedal, že si je vedomý toho, že je mame dlžný. V decembri 2023 jej do telefónu z Thajska hovoril, že chce sa stretnúť s mamou a vyplatiť jej sumu 40.000,- eur, pričom on si myslí „že aj to by nestačilo“ a že sa obáva, že to nebude koniec. Uviedol, že sa chce s mamou stretnúť, aby nevznikli ďalšie trovy na advokátov. V decembri aj pricestoval na Slovensko, avšak vtedy k stretnutiu ohľadom dohody s mamou nedošlo. Ona vlastne bola medzi rodičmi takou „spojkou“. Zo správania otca vydedukovala, že on mal v záujme mame zaplatiť, ale nakoniec sa rozhodol nechať rozhodnutie na súd. Následne v mesiacoch od marca do mája bola aj s bratom na návšteve u otca v Thajsku, kde mala s ním rôzne rozhovory, kedy on jej mal povedať, že je mu ľúto, že má s mamou problémy, že tie peniaze mieni zaplatiť, že po bratovi pošle mame 30.000,- eur a že vie, že aj tak nebude všetko vyplatené. Nakoniec to uzavrel tak, že počká, ako to dopadne na súde.

Na otázku právneho zástupcu žalovaného, prečo otec uznal v apríli 2021 dlh a potom ho neplatil, svedkyňa uviedla, že jej otec je taký: „Najprv povie A, potom povie Z.“ Dodala, že v období rokov 2013 – 2020 sa rodičia ešte snažili dať dokopy, aj keď problémy s financiami boli už počas manželstva, chodili k ním ľudia aj papiere, ohľadom otcových dlhov. Práve mamka bola iniciátorka toho, aby rodina ďalej fungovala, ale otec nakoniec odišiel do Thajska a tam si začal riešiť svoj život. Po jeho odchode sa dlhšiu dobu neozval, ani im netelefonoval. V rokoch obnoveného spolužitia jej rodičov rodinu živila mama, nakoľko otec bol niekoľko rokov bez práce v tom období. Práve na rôznych miestach mu vybavovala ich mama a nakoniec zostal robiť v tej firme, kde robí doposiaľ. V uvedených rokoch medzi rodičmi nepadlo slovo „pôžička“ pri ich rozhovoroch. Otec sám hovoril, že mame peniaze vráti a že je jej vďačný za pomoc. Uvádza, že jej to vráti vtedy, keď bude mať peniaze a keď nejaké zarobí. Svedkyňa nemala vedomosť o tom, či otec mame do roku 2020 nejaké peniaze vracal, bolo to tak, že keď otec odchádzal za prácou na dobu 3 mesiacov a keď sa vrátil, mama mu opäť dávala peniaze, pretože tie, ktoré on zarobil, použil na zaplatenie svojich predošlých dlhov.

35. Svedok K. B. – syn žalobkyne a žalovaného vo svedeckej výpovedi potvrdil, že v apríli 2021 boli celá rodina okrem mal. sestry H. u mediátora J., prostredníctvom ktorého sa snažili dohodnúť finančné záležitosti týkajúce sa výživného a dlhu otca voči mamke. Dohadovali sa rodičia. Oni so sestrou boli ako prísediaci a do ich rozhovoru viacmenej nezasahovali. Dokumenty, ktoré vypracoval mediátor im nahlas prečítal, aj otec mal možnosť si ich prečítať, nakoľko si ich následne zobral so sebou na dohodu so svojím právnikom. Takže mal dostatok času si ich prezrieť. Otec s obsahom listín, ktoré vypracoval mediátor, súhlasil. Z jeho strany nebol viditeľný žiaden odpor. Po tomto stretnutí sa on v marci tohto roku s otcom rozprával. Otec opäť potvrdil svoj dlh voči mame, aj pred jeho sestrou, keď boli na návšteve uňho v Thajsku. Z rozprávania rodičov vie, že dlh je vo výške 40.000,- eur a že je to dlh otca voči mame

a vznikol tým, že otec mal stále finančné problémy a vytváral si dlhy. Svedok dodal, že v rokoch 2013 až 2020 jeho rodičia hospodárili tak, že väčšinu príjmov mala mama, otec mal v práci výpadok, resp. nepracoval. Väčšinu vecí uhrádzala mama a v domácnosti sa preberalo, že mama požičiavala otcovi peniaze. V závere svedok uviedol, že oboch rodičov má rovnako rád. Vzťah otca sa v rokoch 2020 – 2022 v období Covidu zhoršil, resp. nekomunikovali. Potom, čo so sestrou podali návrh na zvýšenie výživného, tak sa vzťah s otcom zhoršil. Po ich návšteve v Thajsku u otca sa ich vzťah zase zlepšil.

36. Z dôkazných listín predložených žalovaným, čo žalobkyňa nerozporovala, súd zistil, že dňa 23. 4. 2021 okrem listiny – uznania dlhu (dohody o uznaní pôžičky voči žalobkyni žalovaným vo výške 40.000,- eur), bola spísaná aj ďalšia listina a to Zmluva o úprave vzájomných práv a povinností v obchodnej spoločnosti D. M. Instalation, s. r. o. zo dňa 23. 4. 2021, v zmysle ktorej sa strany sporu dohodli, že žalovaný bude uhrádzať výživné na tri deti spolu vo výške 1.000,- eur a ďalej splátku vo výške 300,- eur na úhradu dlhu v zmysle Uznania dlhu zo dňa 23. 4. 2021 (ktorý právny úkon je titulom nároku žalobkyne v tomto konaní) a úhrady súvisiace s činnosťou spoločnosti a poplatkov a platieb súvisiacich so zamestnávaním žalovaného, ako zamestnanca spoločnosti. Z vykonaného dokazovania bolo zistené, že k naplneniu tejto zmluvy nedošlo, čo vyplýva aj z listinných dôkazov v exekučnom konaní na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 16Ek/77/2022. Z dôkazného exekučného spisu súd zistil, že je pravdivé tvrdenie žalobkyne, že žalovaný v tomto exekučnom konaní potvrdil platnosť zmluvy o uznaní dlhu zo dňa 23. 4. 2021 a dôvodnosť splátok dohodnutých v zmluve o úprave vzájomných práv a povinností, nakoľko to pre toto exekučné konanie bolo preňho účelné, a aj z uvedeného dôvodu navrhoval exekúciu zastaviť. V uvedenom období a v predmetnom konaní teda žalovaný nepopieral platnosť uznania dlhu vo výške 40.000,- eur voči žalobkyni tak, ako popiera v tomto konaní.

37. Z ďalšej dôkaznej listiny – Notárskej zápisnice spísanej na Notárskom úrade JUDr. Ľubomíra Ondova v Spišskej Novej Vsi č. N 484/2011, Nz 45825/2011 zo dňa 18. 11. 2011 súd vzal za preukázané, že žalovaný po rozvoде manželstva so žalobkyňou uznal voči nej svoj dlh vo výške 20.580,- eur, ktoré sa zaviazal splácať mesačne po 220,- eur od decembra 2011 do novembra 2021 vrátane dohodnutého úroku. Žalovaný aj v tejto notárskej zápisnici uznal záväzok voči žalobkyni titulom zmluvy o pôžičkách v ústnej forme, na základe ktorých poskytovala žalobkyňa žalovanému ako dlžníkovi za obdobie od októbra 2008 do marca 2009 peňažné pôžičky spolu vo výške 20.580,- eur. Nakoľko žalovaný nepristúpil k splácaniu predmetnej sumy tak, ako sa zaviazal v predmetnej notárskej zápisnici v dohode o vysporiadaní záväzku, na návrh žalobkyne je proti nemu vedené exekučné konanie na Okresnom súde Banská Bystrica pod č. 48Ek/3545/2021. Predmetné exekučné konanie doposiaľ nie je ukončené.

38. V súvislosti s vyššie uvedenou notárskou zápisnicou súd poukazuje na to, že tak, ako pri tomto právnom úkone žalovaný uznal svoj dlh titulom pôžičiek od žalobkyne, tak aj v tomto konaní uznal dlh na základe rovnakého titulu – pôžičiek od žalobkyne, len za odlišné časové obdobia. Tak ako v exekučnom konaní, v ktorom sa žalobkyňa domáha vymoženía sumy 20.580,- eur, tak aj v tomto konaní žalobca nepredložil žiadne dôkazy, ktorými by preukázal, žeby nejakým spôsobom uhradil dlžné sumy, ktoré na základe jednotlivých právnych úkonov uznal. V tomto konaní neprodukoval žiadne prostriedky procesnej obrany, ktorými by preukázal, že suma 20.580,- eur má byť subsumovaná, resp. má byť súčasťou uznanej pôžičky vo výške 40.000,- eur z roku 2021. Zároveň žalovaný nepreukázal svoje tvrdenie, žeby do uvedenej sumy mala byť započítaná ďalšia suma – dlh, ktorý uznal vo výške 15.000,- eur dňa 20. 3. 2013, ktorú sumu mal splácať v mesačných splátkach po 260,- eur ako nezaplatený dlh za obdobie od 30. 1. 2012 do 31. 12. 2012.

39. Žalovaný na svoju obranu predkladal súdu aj také dôkazné listiny, ktoré nemajú zásadnú relevanciu pre posúdenie nároku žalobkyne. Predložil rozsudok tunajšieho okresného súdu sp. zn. 11Pc/12/2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26. 5. 2021, ktorým bola určená jeho vyživovacia povinnosť voči synovi K. B. mesačne po 340,- eur, rozsudok sp. zn. 7Pc/12/2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12. 8. 2021, o určení vyživovacej povinnosti k dcére H. mesačne po 340,- eur, a rozsudok sp. zn. 10P/9/2021 zo dňa 20. 5. 2021 o zverení maloletej dcéry H. B. do osobnej starostlivosti matky a o vyživovacej povinnosti otca mesačne po 320,- eur. Nakoľko žalovaný si svoju vyživovaciu povinnosť neplnil, na návrh oprávnených je vedená na Okresnom súde Banská Bystrica voči nemu exekúcia pod sp. zn. 16Ek/77/2022, ktoré exekučné konania doposiaľ nebolo ukončené .

40. Ako je vyššie uvedené a ako uviedla žalobkyňa v replike, žalovaný v predmetnom exekučnom konaní navrhoval exekúciu zastaviť s odkazom na zmluvu o úprave vzájomných práv a povinností v obchodnej

spoločnosti D.M. Instalation, s. r. o., v zmysle ktorej matka detí mala po odrátaní mesačných úhrad výživného na deti a splátky titulom uznania dlhu z 23. 4. 2021 vo výške 300,- eur a ďalších úhrad uhrádzať predmetné platby zaňho, čo má byť dôvodom na zastavenie exekúcie. Podľa uznesenia sp. zn. 16EK/77/2022 zo dňa 14. 11. 2022 bol návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietnutý, v ktorom uznesení sa okrem iného uvádza, že z dôvodu nedodržania spôsobu konania štatutárneho orgánu spoločnosti pri uzatváraní predmetnej zmluvy zo dňa 23. 4. 2021 sa dotknutá spoločnosť nemohla zaväzovať pre neplatnosť právneho úkonu, z ktorého dôvodu exekučný súd nepovažoval predmetný listinný dôkazný prostriedok povinného za relevantný a nepreukazujúci zánik vymáhaného nároku na zmeškané výživné uplatnené za rok 2021. Ďalším uznesením zo dňa 27.6.2023 bola zamietnutá sťažnosť povinného proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie.

41. Z vyššie uvedeného vykonaného dokazovania vyplýva, že tak ako správne uvádza žalujúca strana, predmetné exekučné konania, konania o určení vyživovacej povinnosti a jednotlivé uznania záväzku a dlhov za predošlé roky nemajú priamy relevantný vplyv na rozhodnutie o nároku žalobkyne v tomto konaní.

42. K otázke výživného voči deťom žalovaného (ako vyplýva z dôkazných listín predložených žalovaným), súd uvádza, že z dôvodu neplnenia si vyživovacej povinnosti bolo na tunajšom súde vedené konanie pod sp. zn. 1T/42/2022, v ktorom bol obžalovaný E. B. podľa § 285 písm. f/ Trestného poriadku z dôvodu uvedeného v § 86 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby pre prečin zanedbania povinnej výživy, pretože trestnosť činu zanikla. Zo zápisnice v uvedenom konaní zo dňa 12. 1. 2023 vyplýva, že na základe čestného prehlásenia detí E. B. tento za obdobie od septembra 2020 do decembra 2021 výživné zaplatil. Podľa správy Exekučného súdu v Banskej Bystrici z 6. 6. 2024 predmetné exekučné konania na návrh oprávnených H. B. zastúpenej matkou, K. B. a H. B., proti povinnému E. B. nebolo doposiaľ právoplatne ukončené

43. Po takto vykonanom dokazovaní súd vec právne posúdil a vo veci rozhodol na základe nasledujúcich zákonných ustanovení:

44. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

45. Podľa § 192 C.s.p. skutočnosť, pre ktorú je v zákone ustanovená domnienka pripúšťajúca dôkaz opaku, má súd za preukázanú, ak v konaní nevyšiel najavo opak (ide o dôkaz, z ktorého je zrejmé, že dlh neexistuje).

46. Uznáním dlhu urobeným vo forme podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia sa zakladá vyvrátiteľná právna domnienka (predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval). Na to, aby uznanie dlhu malo tieto účinky je potrebné, aby dlžník písomne uznal, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky. Uznanie dlhu je jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi. Zabezpečuje uznaný záväzok tým, že v dôsledku ním založenej právnej domnienky zvyhodňuje postavenie veriteľa. Nemá za následok zánik pôvodného záväzku a jeho nahradenie novým záväzkom z dôvodu uznania. Domnienka existencie dlhu, založená jeho uznaním je vyvrátiteľná. Znamená to, že aj dlžník, ktorý svoj dlh uznal, môže namietat, že dlh nevznikol, alebo že v čase uznania už netrval. Táto námietka však bude mať úspech len vtedy, ak bude preukázaná. Písomné uznanie dlhu čo do dôvodu i výšky má podľa § 110 ods. 1 za následok, že plynutie pôvodnej premlčacej doby sa preruší a začne plynúť nová 10-ročná premlčacia doba.

47. Vykonaným dokazovaním súd vzal za preukázané, že nárok žalobkyne je v celom rozsahu dôvodný. V konaní bolo nesporné, že žalovaný dňa 23. 4. 2021 písomne uznal dlh s úradne osvedčeným podpisom čo do dôvodu, aj výšky v celkovej hodnote 40.000,- eur. Z výpovede žalobkyne, svedkov – jeho detí a mediátora C. I. J., súd vzal za jednoznačne preukázané, že žalovaný podpisoval predmetnú listinu pri plnom vedomí, bez akéhokoľvek nátlaku potom, čo sa s ňou náležite oboznámil počas dvoch dní po konzultácii so svojím právnym zástupcom a bola mu prečítaná aj mediátorom za prítomnosti exmanželky a detí. Uvedené je dôkazom toho, že je pravdivé tvrdenie žalobkyne hraničiace s istotou, že žalovaný veľmi dobre vedel, že uznáva voči nej dlh vo výške 40.000,- eur. Za účelové a tendenčné a navyše nelogické súd posudzuje tvrdenie žalovaného, že pri uznaní dlhu mal zato, že sa má jednať o platenie

výživného po 300,- eur na rozvedenú manželku – žalobkyňu, do budúcnosti. Nie je to v súlade ani so samotným textom ďalšej zmluvy spísanej v ten istý deň, kde žalobca uznáva dlh titulom platenia výživného voči svojim deťom, kde logicky by sa mal dotýkať aj úpravy výživného voči exmanželke, pokiaľ by jeho tvrdenie bolo pravdivé. Navyše sám žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že veľmi dobre si bol vedomý, čo podpisuje. Doplnil len, že bol v strese. Vzhľadom na jeho prejav na pojednávaní a na jeho rozumové schopnosti a dosiahnuté vzdelanie a prácu, ktorú v súčasnosti vykonáva, súd má zato, že len „stres“ osoby nemohol spôsobiť to, aby podpísal uznanie dlhu bez toho, aby si nebol vedomý významu a pravdivosti podpisovania predmetnej listiny. Súd zároveň konštatuje, že predmetná listina spísaná mediátorom – uznanie dlhu z 23. 4. 2021 spĺňa v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka všetky náležitosti takéhoto právneho úkonu. Je teda platným a účinným právnym úkonom, na základe ktorého je žalovaný povinný voči žalobkyni plniť uznanú sumu.

V konaní bola zároveň preukázaná pravdivosť tvrdenia žalobkyne, že ku dňu 23. 4. 2021 jej bol manžel na základe ústnych pôžičiek dlžný sumu 40.000,- eur, ktoré pôžičky mu boli poskytované za obdobie rokov 2013 – 2020, kedy strany sporu žili ako druh a družka v spoločnej domácnosti po rozvoze ich manželstva, teda bolo preukázané, že dlh k dátumu podpísania uznania dlhu existoval.

48. Žalovaný nepredložil súdu žiadne relevantné prostriedky procesnej obrany, ktorými by preukázal svoje tvrdenie, že mu žalobkyňa v uvedenom období žiadne peniaze nepožičiavala a že pôžičky neboli vo výške 40.000,- eur. Z uvedeného má súd zato, že bola potvrdená právna domnienka, že dlh v čase jeho uznania žalovaným existoval a trval. Žalovaný túto domnienku nevyvrátil, ktorá povinnosť zaťažovala v tomto konaní jeho a nie žalobkyňu. Z uvedeného dôvodu teda súd podľa § 192 C.s.p. vzal skutočnosť – uznanie o existencii dlhu za preukázanú, nakoľko v tomto konaní v procese dokazovania nevyšiel najavo opak.

49. Že ku dňu 23. 4. 2021 záväzok žalovaného voči žalobkyni vo výške 40.000,- eur existoval na základe ich ústnych zmlúv o pôžičkách, potvrdzujú podporne aj predošlé uznanie dlhov formou notárskej zápisnice z roku 2011 vo výške 20.580,- eur a formou písomného uznania dlhu z roku 2013 vo výške 15.000,- eur, kedy žalovaný obdobne, ako pri uznaní dlhu z 23. 4. 2021 potvrdil, že dlhuje žalobkyni jednotlivé sumy, ktoré mu ona počas ich spolužitia požičiavala. Ohľadom vymáhania týchto súm sú vedené aj exekučné konania, z čoho je zrejmé, že žalovaný k ich zaplateniu nepristúpil, tak ako obdobne nepristúpil k zaplateniu ani ďalšieho uznaného dlhu vo výške 40.000,- eur. V závere je potrebné pripomenúť, že samotný žalovaný, ako vyplynulo zo svedeckých výpovedí ich detí, pred nimi „priznal“, že ich matke dlhuje požičané peniaze, a že je to ďaleko vyššia suma ako je suma 30.000,- eur. Z uvedeného súd logicky dedukuje, že sa má jednať o súčet dlhov z predošlých rokov, teda ešte pred rokom 2013 a následne mu vznikali ďalšie dlhy, ktoré sa opäť kumulovali a ktoré uznal vo výške 40.000,- eur. Na základe takto zisteného skutkového stavu a právneho posúdenia veci súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, vzal za preukázané, že žalobkyňa predložila dostatočné a relevantné prostriedky procesného útoku, ktorými preukázala existenciu dlhu – pôžičky v čase jeho uznania.

50. Podľa § 517 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

51. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

52. Súd priznal žalobkyni aj ňou požadované zákonné úroky z omeškania zo sumy 40.000,- eur a to odo dňa 13. 6. 2021 až do zaplatenia. Nakoľko žalovaný po podpísaní uznania dlhu nepristúpil k zaplateniu žiadnej sumy, podľa čl. III listiny o uznaní dlhu bolo dohodnuté, že ak dlžník bude v omeškaní s ktoroukoľvek zo splátok vo viac ako 30 pracovných dňoch, výhoda splátok zaniká a celý dlh je splatný. Nakoľko žalovaný neuhradil ani len jednu splátku, k splatnosti dlhu došlo dňom 23. 5. 2021, preto má žalobkyňa nárok na úroky z omeškania od ňou požadovaného dátumu, ktorý určila na 13. 6. 2021. Základná úroková sadzba ECB k uvedenému dňu bola vo výške 0,00 %, preto má žalobkyňa nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy až do zaplatenia.

53. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

54. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

55. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

56. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa zásady úspechu vyjadrenej v § 255 ods. 1 CSP a v spore úspešnej žalobkyni priznal voči neúspešnému žalovanému plnú náhradu trov konania.

57. O výške náhrady trov konania bude v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 odseku 1 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.